

gelsen af de Veie, som tidligere vare anlagte af Beboerne paa Nerne. Derved mener jeg, at Beboerne paa Nerne have faaet Erstatning for den Fordeel, som nu paa anden Maade tilflyder Beboerne i Jylland. Det, som især gjør det saa onfskeligt, at disse Veiarbeider snarest muligt tilendebringes, er for det Første det overordentlig betydelige Savn, man føler ved at maatte befordre sig paa de meget daarligere Veie, der nu ere paa de Strækninger, hvor Hovedlandeveie ikke ere anlagte; thi det er vist, at fra den Tid Veiarbeiderne begynde, blive alle Arbeidspligtige uwillige til at foretage nogen gennemgribende Forbedring af de gamle Veie, og disse gaae derfor sædvanligviis i Forsald, og i Løbet af de sidste Aar, inden de blive tagne i Grundforbedring, ville de meget ofte befindes at være i en saadan Tilstand, at enhver Veisfærende har den billigste Grund til Klage. Dernæst er der endnu en Omstændighed, som jeg vil tillade mig at nævne, og det er den, at det er de af Naturen mindre heldigt udstyrede Egne af Jylland, hvor Veiarbeiderne især staae tilbage. Paa den mere frugtbare Dyst er de fleste Hovedlandveiarbeider færdige; men paa den af Naturen mindre heldigt udstyrede Vestkyst staae de derimod tilbage, medens Beboerne ikke alene yde deres Bidrag til Vedligeholdelsen af de allerede færdige Hovedlandveiarbeider i hele Staten, men tillige til de nye Veiarbeider, der foretages, ligesom de endvidere ved Arbeide in natura bidrage til Vedligeholdelsen af de sammesteds sandelig i meget tarvelig Tilstand værende Hovedlandeveie, hvilket Alt tilsammen paa disse Steder vækker ganske overordentlig stor Misnøie. Jeg troer derfor, at der er al mulig Anledning for Regjeringen til i denne Sag at gaae saa vidt, som den kan, ligesom jeg ogsaa haaber, at det ærede Thing

vil vedtage Udvalgets Fleertals Forslag i den Retning.

Hvad fremdeles angaaer et andet Punkt, som har været under Omtale, nemlig om man skal negte at bevilge de 2000 Rbd., der ere fordrede til en yderligere Control ved Jernbanevæsenet i Sjælland, maa jeg for mit Vedkommende erklære, at jeg ikke drifter mig til at bære nogen Andeel i det Ansvar, som efter mit Begreb Folkerepræsentationen vilde paadrage sig ved — om jeg maa bruge det Udtryk — at drage Ansvaret for Banens forsvarlige Udførelse fra Regjeringen over paa sig, og jeg vil derfor ubetinget stemme for det af Regjeringen gjorte Forslag om, at disse 2000 Rbd. bevilges.

Sfæberning: Det ærede Thing vil bemærke, at det vil blive en overmaade farlig Lære, om den almindeligt bliver gjort gjeldende, at vi tage Ansvaret bort fra Regjeringen, fordi vi negte den de Penge, den forlanger. Regjeringen vilde saa altid kunne sige: Nægte I os Pengene, saa tage I Ansvaret fra os overpaa Jer; men saa kunne vi ikke længer begaae os, saa var der ingen Grændse, og saa blev vor hele Forhandling til et Intet. Jeg har foreslaaet at nægte Regjeringen disse Penge, men jeg tager ikke derved en Stump af Ansvaret fra Regjeringen over paa mig. Jeg vilde ikke foreslaae at nægte Regjeringen dette Beløb, naar jeg ikke var overbevist om, at, uagtet det bliver nægtet, har Regjeringen det dog i sin Haand at paasee den Sag fuldstændigt og tilstrækkelig; men man maa desuden lægge Mærke til, at jeg ikke ubetinget har foreslaaet at nægte denne Bevilling, men jeg foreslaaer kun at nægte den, saalænge indtil Regjeringen oplyser, ved hvilken Organisation den vil bringe Controlen til at virke paa en for Sagen heidbringende Maade.